

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.009 van 3 oktober 2000
in de zaak A. 92.908/XII-2653.**

In zake : René DE LEYN,
wonende te KNOKKE-HEIST,
Sluisstraat 84

tegen :

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat René DE LEYN
op 14 juni 2000 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het ministerieel besluit van 14 april 2000
van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw
waarbij de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfra-
structuur in de gemeente Knokke-Heist van openbaar nut
wordt verklaard;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
W. WEYMEERSCH, op grond van artikel 93 van het besluit
van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de
rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad
van State;

Gelet op de beschikking van 24 augustus
2000, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en
oproeping van de partijen om te verschijnen op
19 september 2000;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
D. VERBIEST;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt wat volgt :

"Gezien het feit
dat ondergetekende bij schrijven van 6 september
1999 bezwaar heeft ingediend bij het College van
Burgemeester en Schepenen tegen de door N.V. Aquafin,
Dijkstraat 8 te 2630 Aartselaar ingediende aanvraag
tot het bekomen van een Ministerieel besluit tot
verklaring van openbaar nut voor het aanleggen en
exploiteren van kollektoren op het grondgebied van de
gemeente Knokke-Heist, met name het project
nr. 96.541 - Collector Natiënlaan 2de fase.
dat een gedeelte van het bezwaar ging tegen de door
Aquafin N.V. voorgestelde vergoeding, gezien deze
vergoeding aanmerkelijk lager lag dan de thans
gebruikelijke grondprijzen.
dat de Minister niet aan dit bezwaar is tegemoet
gekomen, in ieder geval niet zodanig dat daaruit een
hogere prijs volgt; integendeel, er wordt geen enkele
prijs vermeld.
dat de Minister heeft besloten dat, wat inneming 3
betreft, de prijs per m² en de waardevermindering
door de ontvanger der registratie bepaald zal worden.
dat een dergelijk besluit aan ondergetekende geen
enkele zekerheid geeft omtrent de te verwachten
vergoeding";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de bevoegdheid van de Raad
van State ambtshalve dient te worden onderzocht;

Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zekerheid wenst te verkrijgen omtrent de vergoeding voor de waardevermindering van zijn eigendom;

Overwegende dat artikel 13, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen luidt als volgt :

"De gerechtigde op de erfdienstbaarheid, bepaald in artikel 11, is verplicht een vergoeding te betalen aan de eigenaar van het erf dat met deze erfdienstbaarheid bezwaard is of aan hen die de werkelijke rechten bezitten welke aan dit erf verbonden zijn. Deze vergoeding kan ineens uitbetaald worden, en geldt dan als een forfaitaire vergoeding; zij kan ook worden uitbetaald in de vorm van een jaarlijkse vooruit te betalen uitkering.

De houder van een vervoervergunning of -toelating moet bovendien de schade vergoeden die berokkend wordt door de werken welke hij uitvoert voor de oprichting of gedurende de exploitatie van zijn gasvervoerinstallaties, alsook de schade aan derden berokkend, hetzij uit hoofde van de werken, hetzij door de benutting van het erf dat met de erfdienstbaarheid bezwaard is; de vergoedingen voor de berokkende schade komen volledig ten last van deze houder; zij zijn verschuldigd aan personen aan wie de schade berokkend wordt; hun bedrag wordt vastgesteld hetzij in der minne, hetzij door de rechtbanken";

Overwegende dat artikel 6, van het besluit van 20 maart 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van regelen met betrekking tot de uitvoering van werken voor de NV Aquafin in toepassing van artikel 32septies en 32octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging luidt als volgt :

"Onverminderd de toepassing van artikel 13, derde lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen, is de schaal der minimumuitkeringen, wanneer deze jaarlijks zijn, aan de eigenaars van private erven of aan hen die de aan die

erven verbonden zakelijke rechten bezitten, verschuldigd wegens de bezetting van bedoelde erven door rioolwaterzuiveringsinfrastructuur, vastgelegd als volgt :

-0,25 frank per jaar en per strekkende meter leiding in weilanden, bouwlanden of beboste gronden;
-0,20 frank per jaar en per strekkende meter leiding in braakgronden";

Overwegende dat uit de aangehaalde bepalingen volgt dat de vergoeding voor de waardevermindering ingevolge de in het geding zijnde erfdienstbaarheid, een subjectief recht is waarvan de omvang, bij ontstentenis van een minnelijke schikking, bepaald wordt door de gewone rechter; dat zulks overigens ook de bedoeling van de wetgever blijkt (Parl. St., Kamer, 1964-1965, nr. 899/2, blz. 10); dat de Raad van State dienvolgens niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep, waarvan het werkelijk voorwerp een betwisting is betreffende de omvang van de krachtens de aangehaalde bepalingen te betalen vergoeding; dat het beroep kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op drie oktober 2000, door :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

D. VERBIEST.